

γνώσεως ὑπάρχουσα, ξυγγράφονται ἔμοι πέμ-
πειν. Εμβαλῶ γὰρ αὐτὸ εἰς τὰς ἄλλας τῆς σῆς
μεροῦ ἐλλάδ' ὅτι καὶ ἀσίας, ὡς ξυγγράφω ἐλ-
λῳική τε καὶ λατινική ἀπὸ παλαιῶν ἰσορρο-
πίας. Ἐστὶ δ' ἐν τῷ σὺν τιμῆ σῶ: ἔμοι τὸ σὺν τιμῆ
ὄνομα ἐπισημασθέν. Καὶ ἄλλων γὰρ ἐλλῳῶν ἐν
τίμῳ ἐν τῇ βίβλῳ μέμνηται. Ἐρῶ σοι, τίμῳ καὶ
ἀποκομιγῆ. Φίλταται: μὴ δ' ἐν τῷ πῶμα μὲν δόπου τῆ με κατα-
τήσησι, ὡς ἐν τῷ τῆ χίμα, δόπου κίμα. Ο κύριε ὁ
ἰησῦς, μὴ σῶ πάντες. Καὶ πάλιν τῶ ὑμῶν κυρία
πατριάρχῳ γίνωμαι, καὶ τῶν πατρῶν ὑμῶν ἐκκλη-
σιῶν, γλίχομαι. Ἐγραψα ἐν Τυβίγγῃ, τῆ κθ'.
ἰανουαρίῳ, ἐπὶ τῆ παγκόσμῳ σωτηρίας α φ π ε.

ἀποκομιγῆ.

Ο σὺν ἀνθυπηρετῆ ἔμοι τὸ δῶμα τὸ ἔμοι, μαρ-
τῶν ὁ Κρέσι, Γερμανὸς ἐν Τυβίγγ-
γῃ τὰ ἐλλῳική καὶ λατινική ὅτι
νέος διδασκῶν κατὰ τὸ
ματιπινόν.

β'. Τῷ ΣΟΦΩΤΑΤῷ ΚΥΡΙῷ ΙΩΑΝ-
νῆ Μορζίνῳ, τῷ κρητῆ, τῷ
ἀγαπητῷ.

Ἐν τῷ μόνῳ ἡμῶν σωτῆρι χριστῷ χαίρειν.

Συχνά μοι καλὰ πάλιν σῶ δηγήσασθε γλυκῆ-
ως, κύριε Σολομών ὁ σιωπικὸς: ἐπαυλῶν
δ' εὐρο τῆ. τῶ ἐναγγῆ νοεμβρίου ὄπου χῶς.
Διὰ τῶ τοῦ ἀνεπὲρ ὄπου πωροσ φωνεῖν σοι, τί-
μῳ κύριε μορζίνῳ: καὶ πῶ ἐμὲ σὺ φίλου μοι, εἰ
καὶ ἀνάξι, ἔγωγε. Ὅμως γὰρ μὲν φίλῳ τὸ ἐλ-
λῳικὸν παιδιόθεν: τῶ φωνεῖν τῶν τῶν, καὶ παι-
δείαν, ἐν τῇ ὑψηλῇ τυβίγγῃ ἀκαδημία, κα-
τὰ τὸ ὄπου δ' ὄπου μὲν μὲν διδασκῶν Γερμανὸς
ὅτι Γερμανός. Δέομαι τῶν σοι, ἀνοικῶς τὸ
παρ' ἔμοι νῦν πρὸς τὸ μόνον δ' ἔχεσθαι: καὶ μὲν
τὰ φιλικὰ ἀπὸ πῶ ἐλλῳ. Καταγράφοις δ' ἐ-
πὶ τῶ λαμπρῶν πατριῶν, καὶ ὄπου τῶν κρη-
τῶν, καὶ τῶν αὐτῶν νήσῳ: καὶ μὲν τῶν πάλιν ἡ-
γήσασθε πῶ μοι: ὅτι αὐτῶ ἐπισημασθέν τῆ σῆμερον
ἐλλάδ' ὅτι, μὲν ξυγγράφω, ἰσορροπίας, μὲν τῆ σῆ
ὄνομα τῶ σῶ: ὡσπερ καὶ παρ' ἄλλων ἐλλῳῶν
εἰς τῶ τοῦ βοηθῆσαι. Καὶ πάλιν αὐτῶ παρ' ἔμοι
ἦσαν δύο ἐκ τῶ ὑμῶν γέγονος στανδ' ὄπου ἀρ-
γυροῖ, πατῆρ καὶ ἀδελφῶν, ὡσπερ τῶ ἀγαρη
νῶν ἐξ ὄπου ἐπέτες. Ἀλλὰ καὶ βίβλα ἐμὲ πῶ
ἰδιωτικῆς τῶ τῶ πῶ πῶ: ἢ καὶ πῶ
κίμας τῆ σῆμερον σφῶν ὄπου ἀνοικῶς, ὅτι κίμα
ἀποκομιγῆ. Δῶμα φερῶσας. Ἐρῶ σοι, κλεινὸς ἄνθρωπος: καὶ μετ' ἐ-
πὶ τῶ ἀποκρίνῳ. ἀποκρίνῳ δ' ἐπὶ τῶ κυρίου ἐμῶ
ναήλου μαργαρίτου, ἔπερ ἔγνωσας: ὡ ἡπύροσι Διὰ
τῶ ὄπου τῶ φιλαδέλφειας, κυρία γαβριήλ
ἐπέτες

κατὰ τῶ
γράφειν.

ἀποκομιγῆ.

ἀποκομιγῆ.

scitu dignū fuerit, mihi id à te perscriptū mit-
ti. Inseram enim in reliquas hodierna Græcia
& Asia, quas Græcè latineq; cōscribo, histori-
as. Faciã verò id non sine honorifica nominis
tui mentione: sicut aliorum quoq; in hoc opere
honorificè memini Græcorum. Bene vale, reue-
rende uir: nec desiderium hoc meum, irritum
fieri uelis: sed primo quoq; tempore responsio-
ne dignare. Dominus Iesus te semper protegat.
Etiam de vestro Patriarcha, vestrisq; Eccle-
siis, cognoscere cupio. Tybinga, die XXIX.
Ianuar. anno Salutis CIO IO LXXXII.

Petitiones:

Salutationes:

Dignitatis tuae
Studiofissimus

Martinii Crusii, Tybinga Græ-
carum & Latinarum litera-
rum Professor.

DOCTISSIMO VIRO, IOAN-
ni Morzino Cretensi, per
Christum S. XII.

Multis te nominibus mihi laudauit, nec
sine voluptate mea, Solomon Sueiccerus: re-
uersus huc X. proximi Nouemb. die feliciter.
Qua equidem re excitatus sum: ut non dubi-
tarim te, honorande Morzine, literis appella-
re: mihiq; conciliare, licet amicitia tua non di-
gno. Nihilominus tamē à puero, Græca diligo:
& in hac lingua rebusq;, Tybinga pro parte
mea iuuentutem instituo. Quapropter rogo
te, & oro: ut, quod facio nunc, in bonam par-
tem accipias: mihiq; amicè rescribas. Descri-
bas, quæso, mihi claram patriam tuam, & u-
niuersam Cretam, & vicinas insulas: eamq;
descriptionem ad me mittas. Cōiungam enim,
cum opere: in quo res hodierna Græcia conscri-
bitur: cum honore nominis sui: sicut & alij
Græci ad hoc mihi adiumenta afferunt. Ante
annum etiam, duo Græci mecum erant, ex insu-
la uobis vicina S. Irena, cognomento Argyri:
alter, alterius ex sorore nepos: ab Agarenis pa-
tria eiecti. Mitte quoq; libellum aliquem vul-
garis lingue: aut etiã varias modernorum
doctōrum Epistolas, nihil periculi habentes.
Vale, eximie uir: & non post multò responde.
Saluta quoq; nomine meo Emmanuelem Mar-
gunium, si nosti: ad quem superiore proximo
anno literas, per Philadelphiensem Archiepi-
scopum Gabrielem misi. Te tuosq; Christo uo-
tis meis commendo.

Occasio
scribendi:

Petitiones:

Valedictio:

Salu-

ἐπίσημα. Ο Ζηριός, κτλ σδ, καὶ τῶν σῶν, Φίλ-
ταυτε. ἀσπάζεσθαι τὸ αἰδῆσιμόν σου πατέρα ἐξέ-
μῃ. Ἀπὸ τυβίγγης, τῆ κδ' : ἰανουαρίου. εἰς τῆς παύ
δ' ἡμῶν σωτηρίας α φ π β.

Salutem etiam patri tuo reuerendo verbis
meis dic. Tybinga XXIX. Ianuar. CIO IO
LXXXII.

Ὁ σοὶ πῶς δ' ἠγαπᾷ ἀντιδικονεῖν πρὸς τὸν
μαρτίνον ὁ Κρυσίος : ἐν τυβίγγῃ
ἐλλυολαπνοδιδά-
σκαλον.

Tui studiosissimus
Martinus Crusius, Tybing.
Professor.

κγ. ΤΩ ΕΛΛΟΓΙΜΩ, ΑΝΔΡΙΚΤ-
ΕΨ ΜΑΡΤΙΝΩ ΤΩ ΚΡΥΣΙΩ, ΑΡΙΣΤΩ ΔΙ-
ΔΑΣΚΑΛΩ, ὕψιστῃ
δοθείῃ.
ἐν τῇ βίγγῃ.

MARTINO CRYSIO X III,
Tybingæ V.L.Doctori,
S. D.

Epistolam tuam, superiori tempore ad nos
missam, quæ reditum nostrum exspectabat, li-
benter legi, charissime Martine: ex qua deside-
rium tuum, & ardentem animi erga nos affe-
ctionē, probè intelleximus. Insuper, bene quo-
que te in omnes partes valere: te, inquam,
summa mihi amicitia coniunctum. Quocirca
maximas tibi perpetuò gratias agimus: tibi,
inquam, anime meæ dimidio. Vicissim scias ue-
lim, & nobis maximè hoc dolore: tanta nos di-
stineri quotidie curarum mole: quam excute-
re cunctam non possumus: et identidem ad te,
sicut desideramus, literas mittere. Postquam
enim de animo tuo certam notitiam habere
mihi contigit: quanta beneuolentia erga Gre-
cos propendeas: minimè tradendum obliuioni
studium tuum iuicauit: quod etiam apud a-
lios predicare non desinam. De hisce, habite-
nus. Quod verò ad literas, quas misisti, atti-
net: nullo modo dubites uelim. Noſter Medi-
cus Ioannes ad eos quibus inscriptæ sunt, mi-
sit: à quibus breui Responsum procul du-
bio accipies.

Literarum
acceptio.

Multitudo
negotiorū.

Beneuolen-
tia.
Literarum
redditio.

Valc. Date Venetijs CIO IO LXXXII,
Iunij XXVII.

Philadelphie Archiepiscopus Gabriel,
Patriarchicus Vicarius,
T. T.

ÆMYLIO PORTO LAV. XIII
Iannæ Græco Doctori,
Salutem.

Nunquam tui me obliuio, Æmyli, capit: et
iamsi iam diu nihil inuicem literarum. Diligo
& honoro te non minus patre tuo: cuius men-
tionem

ἐφορίσασθε
τὰ ἑμὰ
γραμμάτια.

πολυάχθ-
λον βραχυ
γραφή.

ἔμοι συνῶν

τῶν φθασάν-
των γραμ-
μάτων διὰ
συνψιῆ.

† Τὴν Διὰ χρόνον πρὸς ἡμᾶς πεμφθεῖσαν
σοὶ ἐπιστολήν: τὴν ἐμὴν, ὡς ἔγωγε εἶπεῖν, ἐπα-
νελάσῃ πρὸς τὸν Κρυσίον: ἀσμελῶς ἐκμισθᾶς
μὲν, μαρτίνου πεμφθῆναι: δι' ἧς τὸν πρὸς ἐ-
μὲν πρὸς τὸν Κρυσίον, καὶ τὴν Διὰ τὸν Κρυσίον
εἰς μᾶλλον συνειδόμεν. Πρὸς δ' ἐτέροις, καὶ
καλῶς ἔχοντάς σε καταπαύει πρὸς τὸν
τὸν εἰς ἄκρην μοι φιλίαν προσήρμοσμένον.
Ἐπεὶ ὡς πρὸς μέγαν, καὶ δ' ἰνεκεῖς ὁμολο-
γῆσέν σοι χάριτας, τῶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς μέ-
ρει. Ἡμᾶς δ' ἐῖς ἐς τὰ μάλιστα ἀλγύντας:
ὡς ὁ κωλύων, πολλὸς, τῶν φρονήδων ἐσμὸς:
ὅν σὺ ἔχοντες, πῶς ἀν' ἐπιποδῶν ἀπαντ'
δοτοπνάξαι: καὶ ὅσημέραι γράφειν σοὶ: τῶ
λίαν μοι ποσθινῶν. Καὶ γὰρ, ἐξ ὧν τὸ σὸν ἔχω
καταμεινθᾶν (ὡς ἔγωγε εἶπω) ψυχῆς ἀ-
γυνης: καὶ τὴν ἄκρην πρὸς τὸν ἐλλυολαπνο-
δοσίον: Διὰ φροντίδ' ἔχειν τὰ σὰ ἡκιστα
διέλιπον. Οὐτε γὰρ μὲν λέγω, γράμματί
τε αὐτῶν: καὶ λόγους: τοῖς πᾶσι Διὰ φημί εἰς
βεβαιώμεν. Καὶ τῶν μὲν, ἀλλῶν. Ἐπεὶ
δ' ἐτῶν σαλευθέντων σοὶ γραμμάτων, μὴ ἀμο-
φίβαλλε: Ὁ γὰρ ἰατρός, ὁ ἡμέτερος Ἰωάν-
νης, τοῖς ἐπιγεγραμμένοις πρὸς τὸν Κρυσίον
πᾶσι: πᾶσι τοῖς ὅσοις ἔγωγε τὴν ἀντάμειψιν λέ-
ψεις. Ἐρρωσθ. ἐξ ἐπιποδῶν. α φ π β, ἰανὺς κη.

Τῆς σῆς ἐλλογιμότητ' ὄλον, Γαβρι-
ήλ, ὁ φιλαδελφείας ἀρχιε-
πίσκοπος, καὶ ἐξ ἀρχῆ
πατριαρχεικός.

ιδ. ΚΥΡΙΩ ΑΙΜΥΛΙΩ ΠΟΡΤΩ,
λαυσαίνης διδασκάλου, χαί-
ρειν ἐν χριστῷ.

Ὁὐ πῶς τὴν λήθησιν με λαμβάνεις: κύριε Αἰμύλιε: εἰ καὶ πολλὸς χρόνος, ἐξ οὗ ἀλλήλοις σὺ
ἔπε:

Λαίης.

ἔπεσε λαμῶν. Τιμῶ σε, καὶ ἀγοπῶ σε, ἔχ' ἦτ' πῦρ τῆ μακαρέντα πατρός σε. καὶ δ' εὐμαί σε ποιῶτον καὶ πρὸς ἐμὲ Διόμνην: καὶ, ὡς αὐ δυνήθης τάχιστα, πᾶσι σε τε, καὶ ἐπὶ κρηνοτέρου πρῶτα γματ' ἐλλωικῶ ἔχεις, Ἰπτιελλειν: ὡς ἔτως αὐ κέχαρσμονώτατά μοι ποιήσονται. σφόδρα προστρέπω σε, πᾶσι τῶ πατρός πονήματα ἐκδῆναι: ὡς δ' ἡ Διανοείδω σε ὁ κύριος ἔκκι ἐδ' ἡλωσεν. Εἴρωσο, τυβίγγηθεν, τῆ ιά. σε πη βελί, α φ π β.

14. ΑΙΜΥΛΙΟΣ Ο ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ
πῶρτα τῆ Κρητός, τῶ Δισεβί καὶ λαμῶ
πρῶ μαρτίνω Κρησίω εὐ
πράττειν.

φιλίας ἀπὸ
ἀρχῆ.

Εκομισάμεν πῶσι τῶ Ἰπτιελλειν, μετὰ καλῶν ῥωμαϊκῶν καὶ ἐλλωικῶν μελῶν: ὅσων εἰς τὸ μοι προσήνεγκον ἡδονῶν. Τὴν δὲ φιλίαν, πρὸς τὸ με προσκαλεῖσθαι ἡξιώσας, δέχομαι ἄσμενος: καὶ ἀνδρὸς τοιαύτου ἀπὸ τῶ πρὸς ἐμὲ, ἐν μεγάλῃ ἀτυχίᾳ τίθημι. κατὰ δὲ δύναμιν δὲ σὺ δ' εὐπρεπῶς ὁμοιωταῖς σε προσκλήσειν, οὐ λόγους, ἀλλ' ἔργοις, ὑποκρίνεσθαι. πᾶσι ἡμῶν, πολέμου καὶ φόβου: ἀλλ' ὁ παντοκράτωρ τὰς τοιαύτας νεφέλας Διόσκοπεί. πρὸς δὲ τῶν πατρὸς με ἐπισημασμάτων, ἐξηγήσεως, καὶ ἐξυγρῶσ φῶν, ἴσθι: ὅτι, εἰ ἐντυχίμιν ἀνδρῶν, πῶσι δὲ καὶ ἄλλοις ἐπὶ αὐτῶν δ' ἔναι ἐδέχασιν, ῥηθῆναι δ' ἴσθω: σχολία εἰς πῶνδρον, ὁμηροῦ, Ἑρπιδῆ, Θυκυδιδῆ, ἔκνοφῶντα ἀριστοτέλης ῥητορικῆ καὶ ποιητικῆ, ἐρμολογίᾳ, εἰς τὰ τρία τῶν Ἰπτιελλειν βιβλία. πᾶσι ταῦτα, τριακισίων νομισμάτων χρυσῶν. οὗς σκουπέτης κελδικῆς καλεῖται, πρῶτα. Εἴρωσο, θεία κεφαλῆ: καὶ ἡμᾶς, σὲ φιλοῦντας καὶ πρῶντας; ἀπὸ φιλίᾳ ἀξίωσον. ὁ Κλαυδίου, ὁκτωβρίου μῆνός οὗ δ' ὅφθινον, ἔπει τῆς ἡμῶν σωτηρίας α φ π β.

τὰ φραγκί-
σιν ἐξυ-
γράμματα

15. ΤΩ ΕΝ ΣΟΦΟΙΣ ΠΡΟ-
κρίτω, κυρίω μαρτίνω τῶ Κρη-
σίω, ὑγρῶς δ' οθείη.

λεξιολογία
ἰερμολογία.

† Τὸ μετὰ τῆς βαρβαροελλωικῆς πρὸς ἐξουχαιρῆν λέξεις, ἡ δ' ἡ σοὶ πέμπεται, θεία μαρτίνε. ἐξ ὧν, αἰ μετὰ ἐσαφωλοθησῆ; αἰ δὲ οὐδ' ἀμῶς; διὰ τὸ αὐτὰς, μεμιγμέναις εἶναι, καὶ σιωπῆτας, ἀλλοκότοις φωναῖς, καὶ ἀπὸ
εξοφίτη συντ: ἀλλ' ἄλλοι, πῶ: quia ex diversis linguis, ἀνοστρα ἀνοστρα ἀνοστρα: ἀνοστρα ἀνοστρα ἀνοστρα

tionem honoris causa facio. Etiam, ut tu in ea voluntate erga me maneat, oro. Rescribe, quā primum poteris, de te, & si quid noua rei Graeca habes. Sic mihi gratissimum feceris. Magnopere te ad editionem paternarum lucubrationum hortor: quam te meditari Stuckius scribit. V. Tybinga, die XI. Septemb. CIO IO LXXXII.

Amicitiae
renouatio
petitiones.

AEMYLIUS FRANCISCI POR-
ti Cretensis F. Martino Crusio
Salutem.

Reddita mihi est Epistola tua, unā cum Latinis & Graecis versibus tuis: quae ambo mihi voluptatem attulerunt. Amicitiam, ad quam me vocas, libenter accipio: inuicē, erga me studium probō. Respondere etiam non verbis, sed factis, Deo iuuante studebo. Est sane terror aliquis in his locis bellicus: sed Dominus Deus tales nubes dissipabit. De patris mei lucubrationibus, tantum scitō. Si quis iusto precio à me vellet, facile darem. Sunt autem commentaria in Pindarum, Homerum, Euripidē, Thucydidem, Xenophontem, Rhetorica & Poetica Aristotelis Hermogenem & in tres Epigrammatum libros. Omnia haec CCC. Aureis coronatis aestimo. Vale amice: et nos inuicē diligentissime diligere. Lausanna, 24 Octob. 82.

Amicitiae
approbatio
Franc. Por-
ti scripta.

Cum Latinis & Graecis Gratulatione Iacobo Schoppero, Doctoræ Theologicæ honores capienti, scripta, &c. De nulla re noua Graeca scribit Aemylius: mense tamē Nouēb Mercatores Graeci ἀνοστρα (Antuerpij) fuerunt: inter quos, μανόλης Emanuel. De quibus calend. Ianuar. 83. Antuerpia scriptū sic fuit.

Graeci Ant-
uerpiæ.

Die Graeci vnd Alexandrini sind wider von hinnen. Haben mit Bilies Hofman dem iungern vnd andern Bauffleuten contract getroffen: daß sie alhie vnd dise zu Constantinopel/Bauffināschafft in sicherheit tribē dörrffen/ etc. Maij uerd 23. Venetijs scriptum fuit, Legatū Reginae Anglicæ (adferentem summū artificij uasa ex auro & argento, & 12. canes Anglicos, &c.) Constantinopoli splēdidē à Sulmano acceptum esse. Nunc itaque (ut eadem propē die è Constantinopoli, accepimus) etiam Angli, in ea urbe negotiantur, stanno importato. &c.

Angli, Con-
stantinop.

MARTINO CRUSIO S.
Accipe Chartulā Barbaro-gracorū vocabulorū interpretationes continentē: quarū alia, trāsmarina.

Vocabulo-
rum inter-
pretatio.
Respon-
sa trāsmarina.

ἀποκρίσεις
διαβλασ-
σιας.
Δίνοις βί-
βλων.
γεραχίς
προσκό-
φοναις.

ἀπαδ' ἑσας τῆς ἡμῶν. αἰ δ' ἄπο κρείσσους, ἔπω
γε κρήτηθεν, καὶ ἀλλαχόθεν; ἡμῶν προσεπέμ-
φθησαν. αὐ δ' ἔτις αὐτῶν γένοιτο ἄφίξις ἐν-
ταυθί: ἀναμφιβόλως πεμφθήσεταί σοι; καὶ
κατατάχῃ τῶν ἑσοῦν ἔσεται ἀνυπερθέτως. ἀ-
ξισμὸς τῶν λογιστῶν: εἰ μὲν σοι οὐχ ὀλίγη γε
εἴη, ὅπως μοι τὰς τυπωθείσας τῶν ἀγίων ἀθα-
νασίου ἐκυρίλλου ὁμιλίαις; καὶ εἰ τι ἄλλο νεωστὶ
ἐτυπώθη, πέμψῃς ταχέως. τῶν δὲ πηλῶν αὐ-
τῶν ἀπαισῶν σὺ φήνισον, τῶν βυζαντινῶν σοὶ παρ
ἡμῶν ἄπο δ' ὀφθαλμοῦ. ἀσπάζομαι τὸν σὸφον Γε-
ράχιον, τὸν τῆς Φιλίας ῥυθμῶν, τὸν σε καὶ ἡ-
μῶν Φιλῶντα; καὶ ἐμοὶ ἐς ταμάλιστε ποθε-
νόν. Ἐρῶσθ. ἐξ ἑνεπῶν. ρ φ τ γ. μαίς ιε.

ex insula Creta, & aliunde, nondum ad nos
venerunt: quæ ubi allata fuerint: ceriò, & cis-
tratoram, ad te mittentur. Rogamus te: si o-
tium habeas, ut mihi conciones D: Athanasii
& Cyrilli excusas, et si quid aliud nuper in lu-
cem exijt, breui mittas: simulq; precium signi-
fices, ut à nobis recipias. Saluere amanter iu-
beo Gerlachium, utriusq; nostrum amicissi-
mum, mihiq; charissimum. Vale. Vene-
tjjs 1583. Mayj 15.

Petitio li-
brorum.
Gerlachij
salutatio.

Tuus Gabriel, Philadelphia
Archiepiscopus.

σὸς οἰκῆ Γαβριήλ, ὁ φιλαδέλφειας.

Hanc epistolam 17. Iun. accepi (cum interesset prandio Friderici Prenningeri Roteburgo Tuberam: cum
modò Doctor V. I. creatus esset: postridie nuptias cum filia M. Georgij Burcardi, collegæ mei, celebraturus)
unà cum latini γλώσσῃ τῶν ἰατρῶν: excusantis se de longo silentio: quòd reuerendis. Episcopus suus abfisset: ipse-
quæ Mediolanum proficisci coactus, ibi per menses sex esse coactus sit. Se nullã nunc, quam militat, uulgarì lin-
gua Historiam, etc. inuenire: sed schedulam Barbaro Græcarum interpretationum remittere. ἡ χεῖρ τῆς πύξυς
(inquit) μετα' σῶ. Semper tuus Ioannes Medicus.

Ioan. Medi-
cus.

ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩ-
τάτῳ κυρίῳ μαρτίνῳ τῶ Κρησίῳ, Κων-
σταντῖνῳ πατρικίῳ ὁ χι-
ος εὐπράξιμῳ.

MARTINO CRVSIO CON-
stantinus Patricius Chlus
Salutem.

XVII.

ἀγαθὴ ψυ-
χῆς διαβί-
σις.
ὑπὸ βάρων
προτρο-
πῆ.
γεαφύ.
ἀποκρίσεις
αὐτῶν.
ἐπαγγελία.

Τῶν τῶν σῶν τρέπων ἡμετέρας, φρονη-
ματός τε τῶν μετρητότητα; καὶ τῶν πρὸς ἡμῶν
σὺ τῆς ἐλλάδος ἄπο γόνους ἀκηκοὺς ἀμε-
τρον φιλανθρωπῶν: ὡς εἰκὸς, ὑπερῷον ἔ-
πε μέγιστα. Γράψαι δὲ ὄνιοτι ἐφιέμεν; καὶ
καὶ τῆς τῶν ῥαφῶν ἀμοιβῶν ὑποθέσεως, ἀν-
θαλασσῶν ἄχρη τῶν δ' εὐρὸν παρ' ἐμαυτῶν τῶν πό-
θεν τρεφομένη τῶν φλόγα. Νῦν δὲ τὰ τὰ
λενταῖα ἀ Ιοάννη Βαρόνη Βατενβουργῶν προ-
τραπῆς; καὶ τῶν ἀλυσιτελῆ ἀφ' ἑρῆξας σιω-
πῆς; ἀψάμενός τε καλὰ μὲν, ἔπερὸς τὸ ῥα-
φῶν ὀρμήσας; ἡ βελήθλω ἀφ' ἑρῆξας ἐλλη-
νισίσε προσεπειῖν; ὡς ἡμέτερον ἐν τῆ πωρε-
βοήτῳ γερμανίᾳ προσεπέτῳ τε καὶ φιλέλλη-
να; καὶ ἰκετεύσαι προσεπέ: ὅταν ἐνδῶ ὁ κη-
ρὸς, ἡμῶν ἀντεπιστεῖλαι: ἵνα μὴ μόνον αὐτή-
κοι; ἀλλὰ καὶ αὐτόπῃ τῶν σῶν γυνάμεθα
γραμμῶν; καὶ τῆς σῆς ἄπο λαβῶμεν γλυ-
κυτότης τῶν λόγων σερῆν. Εἰ δὲ καὶ τὰ,
ἡμῶν ἄπο ὀρμήσας; χεῖρ τῆς βιβλίας: ἀφ-
ῥῆντως ῥαφῶν. Ἐξεῖς γὰρ με; ἐν πᾶσι ἐπι-
μότῳ τῶν ὑπερῷον σοι. Ἐρῶσθ. ἐν πατα-
βίᾳ, ἐκατόμβαιῶν ἐβδόμη ἡμετέρας, τοῦ
ρ φ π ἑτῆς:

Cum ad me allatum sit de morum inge-
nijq; tui modestia: & quanti nos Græcorum
posteror factas: mirum uideri non debet; si
vel maximam ex ea re letitiam cepi. Cumq;
interdum scribere quidem cupiuerim; sed scri-
bendi argumento curauerim: foui hæctenus
quasi in sinu eam desiderij erga te mei flam-
mam. Nunc autem Baronis Bateburgij de-
tum impulsu, inutile silentium rupi: cala-
moq; prehensio; ad scribendum cucurri: ut te
paucis Græcè, tanquam haud uulgarem no-
strum in celeberrima Germania fauorem, ap-
pellarem: ad rescribendumq; quando tem-
pus ferret, incitarem: quòd non tantum fama;
sed etiam respectu literarum tuarum, quæ per
incundæ nobis accident; nobis innotescas.
Quòd si quo nostrorum librorum tibi opus e-
rit: fidenter scribe: quippe me ad omnia para-
tissimum habiturus.

Beuuelen-
tia.
Ad scriben-
dum à Baro-
ne incitatio

Scriptio.
Respōsi pē-
titio.

promissio.

Vale. Patauio, die Iunij VII. anno CIO IO
XXCIII.

Υ 2 Απ

ANNOTATIO.

Attulit mihi hanc Epistolam M. Helias Vualdnerus Memmingens. nuper ex Italia, ubi Medicinæ aliquot annos studuerat, reversus. Simul, eiusdem facultatis studiosus, ad me scripsit M. Ioannes Morhardus Tybingens. (ἀμφω ἄτοι, πρὸ ἐτῶν ἐμοὶ φοιτήσαντες) indicans: se à me salutasse Constantinum Cretensem, sicuti petierim: & in alterius Constantini, ἐ Chio oriundi, notitiam interuentu Baronis Ioan. Batéburgij uenisse. Græcæ linguæ et omnium bonarum literarū, admodum studiosi: qui etiā quotidie hunc Græcum, ob linguam discendā accedat. Sc illi Græco mōstrasse meā ad se Epistolā: in qua inter Latina, hæc uerba Græca erāt. *Κατασαι τὸς αὐτόθι ἑλληνας παρ' ἐμῆ: καίπερ αὐτοῖς ἀγνώστῃ, ἀλλ' ἐμῶς φιλέλληνος, ὄντ' ἔτι: καὶ διήθητι αὐτῶν ἐμὲ γραφῆς ταυτῶν κειώσαι: ὡς φιλικῶς αὐτοῖς ἀντιπισιλῆντα.* Ait, Cōstantinū non etiā ignorū esse Latinæ & Italicæ linguæ: scire, inter quædam manuscr. Græca, extare quoq; Aelij libros desideratos, nondum edita. Dicebat Vualdnerus, Græcos æquē, ac Lutheranos, Gregorij XIII. Calendarium respicere.

Vualdner & Morhardus. Baro Batéburgus. Aelius. Med.

Κυρῶ μαρτίνῳ Κρυσίῳ, ἐν τῇ τυβιγγίδι ἀκαδημία ἐλλλωλατινοδιδασκάλῳ λογιωπέτῳ, καὶ ἀνδ' ὀξοτάτῳ, Κωνσταντίνῳ Ζερβῶς ἐν Χριστῷ ἰησῷ εὐπράτημι.

σωεσηταὶ σετινὲς, γερμανοὶ νέε. φιλικὰ πρὸς σέ, τὰ ἐμῆτα καθεγεμόνι, πολλῶν καλῶν κἀγαθῶν αἰτίῳ γνησομκῶ. ἀλλὰ μὲν δὲ ἔτρε τρεῖτε θεάσαι. ἰσως διάσομίσι. ἐνομισάμην τὴν σά γραμάματτα. ἐπαγγελία.

Αφίχοντο ἡμῶς νεώτῃ ἀνδρες τῶν Ἰππικαράῳ Γερμανῶν, σὺ χάρι μὲν ἀσπασάμενοι: οἵτινες τὴν περὶ φιλελλωίων, καὶ τὰ κατὰ σέ, μάλιστ' ἐπρεπῶς διεξίχοντο, καὶ πρὸς σε προθύμως θεάσθη ἡμῶς παρεκάλεμ, ὅπερ εἶπες, ὡς εἰκός ἐσθ, ὅτι ἐγγύετο: πολλὰς ἡμέρας διὰ σύγχυσιν πινῶν γνωρίων πρὸς σέ ἡμῶς διὰ τὴν ψαντος. ἔτρε ὅτι διὰ κείσο, ὡς πᾶσι τρεῖτε πᾶντας ἐλλλωίων παιδῶν ἐπιοῖ ἡσὶ, λογιότης: ἀδελφείπῳς ἐ πᾶσι παντα: καὶ τοῖς κατὰ σὺ χρώμεν ἐγκωμίοις ῥήτορας γὰρ ἀδελφῶν πατέρων ἀπεργάζεαι παιδῶν. ὅ ἐστι ἐν πατεβίῃ ποιήσιας. σοὶ γὰρ ἀν κερχῆσθαι μετὰ καθεγεμόνι, πολλῶν καλῶν κἀγαθῶν αἰτίῳ γνησομκῶ. ἀλλὰ μὲν δὲ ἔτρε τρεῖτε θεάσαι. ἰσως διάσομίσι. ἐνομισάμην τὴν σά γραμάματτα. ἐπαγγελία.

* fort. αἰετα γέντο.

MARTINO CRVSIO, TYBINGENSIS
Academice Græco Latinoq; Doctori, Constantinus Zerbus in Christo Iesu
S. D.

XVIII. Estuerio precedentis Epistole Græcæ: potatur eregione eius

Venerunt ad nos nuper iuuenes, elegantē eruditione doctrinæ ac morum conspicui, nationis Germanicæ: qui & salutem tuo nomine nobis dixerunt: & studium tuum erga Græcos, & res Græcas, cateraq; tua, diligentissimè explicarunt: nobis etiā, ut ad te scriberemus, auctores extiterunt. Quod tamen non statim, ut par erat, factū est: cū Venetijs me plures dies, propter negotia amicorum versari oportuerit. Sic itaq; pater, cū animo tuo statuitū habeas, velim: cū omnes Græcos eruditio tua sibi filios adoptet: me nullo non tempore & loco laudes tuas predicaturum. Felicium enim patrum filios facultate orationis instruis. Quod utinam Patavij facere posses. Te, præceptore ad multa bona & utilia uteremur. Veruntamen cū mihi propositū sit, excurrere tertio anno ad visendas regiones, et qua in his visu digna sunt: fieri poterit, ut Deo iuvante ad te veniam. Reddidit mihi heri nobilis, elegans, et procerus tuæ gentis iuuenis, literas tuas (quibus cognoui, delicias tuas esse, studia humanitatis & orationis) nec nō piclā imaginē faciei tuæ, indicē animi tui: quæ etiam Epithalamium, generoso viro à te versib. utriusq; linguæ scriptū, ac typis expressum depingit. Magnā habeo gratiam

nam: vicissim missurus hinc, si quid habeamus, quod tibi opus sit, nosq; prestare possimus, modo significes. In Epistola latina scribo, petitioni tuae gratificans: quæ de meis Cretensibus scire vis. Vale. Patavio, anno Christi nati 1583, die Octob. 3.

ΑΝΝΟΤΑΤΙΟ.

ἀνδρες τῶν ἐπιχαρῶν) Inter quos, M. Ioan. Morhardus Tybing. φιλέατος, μεθετέδουκε μοι, καὶ φιλοῦμαι ἀπεριφωῶς.

ἰπιφανὴς νέος) Fortasse generosus D. Ioan. Bronckhorstius & Baroborchius: qui calendis Septemb. huius anni, elegantissimam ad me Epistolam, clementiæ & benivolentiæ plenam, Patavio scripsit. Se meum studium & charitatem, Græcis commendasse inter quos, Philosophiæ deditos, prius ibi obtinere NICOLAVM Londonum Neapolitanum Peloponnesium.

γονναίς ἡρώ) Carmen in nuptias Gregorij Leonhardi Iurisc. & Cæcilie Rhorinæ, scriptum.

Reddidit mihi hanc Græcam, & sequentem Latinam Seruij epistolam, 23. Nouemb. ἀγαθὸς νέος, πρὸ ἐτῶν μαθητὴς μὲν, Volfgangus Martius Augustanus, ex Italia reuocatus.

Martino Crusio, viro peritissimo, Constantinus Seruius Cretensis S.P.D.

Superioribus diebus, cum viri Germani, Martine præstantissime; tuo nomine mihi salutem dixissent: nouitatem rei humanitatem tuam admittatur, qui usq; adeo φιλέατος flagrantis animo, ac amore, bonarum literarū studiosos Græcos prosequeris: τίς πῶτε εἰς ἀνδρῶν; πῶτε τοι πῆλις, ἢ δ' ἐ τοιῆς; Coepi eos rogare. Vbiq; ab eis nomen tuum accepisti: statim in memoriam reuocaui, quæ Margunius noster mihi Cretæ recensuerat. de Germano viro lectissimo, quem laudibus usq; ad sidera, vt par est, extulerat: atq; Græcorum eruditorum amantissimum, Græcarumq; literarum peritissimum, asseruerat: eum te esse. Factum est autem, quo minus, dum domesticis negotijs aliquantisper Venetijs districtus essem, quas deberem, ἐν ἐστὶν ἄδελφός σου te literas darem. Hodierno autem die, cum Græca tua Epistola cum muneribus tuis mihi charissimis allata fuisset: arrepto calamo, hanc meam tibi illico exarauit: in qua illud primum sit positum, καὶ σὺ φιλέατος μάλιστα χαῖρε, θεοὶ δ' ἐπι ὀλβια δ' οἶον. Binias tibi hac vice literas scripsi, ut, si qua fieri possit, desiderium tuum, quo mihi nihil est antiquius, demulceam: ac forti, sin minus quam debeam, saltem quam possum, usuram afferam pro virili parte, & solvam. Quoniam autem te certiore fieri velis, qui nostrorum scientias calleant: πάλαι ποτ' ἤσαν ἀλκιμοὶ μίλησοι. Turcarum scelere accidit, admodum paucos tempestate nostra repetiri, quorum maior pars patria vndiq; relicta, Cretam vnicum refugium sese contulit. Nec enumerabo in præsentia omnes, cum sat sint elegantiores existinem. Est vir, cui nomen θεοδόσιος Κόρης κορὴνθι, humanioribus literis perpolitus. Ille degit etiam ἀνδρῶν σπαρταῖος iuris peritus, summæ uirtutis iuuenis Ιωάννης κατέλ, in politioribus studijs nemini secundus. Daniel furianus, in medicina & philosophia maxime uersatus. Sūt & alij medici non parvæ apud nos existimationis: quos nescitum protraheret meæ oratio, si singulos in medium adducam. Hi omnes Græcis disciplinis sunt ita itati. Margunius propediē, vt à ciuibus meis intellexi, Venetias est profecturus, nescio ad quid conficiendum. Meletius Alexandrius, est omnibus, qui illic vitam agunt, carissimus. Quibuscunque posthac scribam (scribam autem quamplurimis) tuam egregiam erga eos voluntatem promulgabo. Gymnasia ferē nulla sunt, demptis literarijs ludis. Hic est status nostrorum, ab illo olim vulgò celeberrimo. Bene ualeas. Datum Patavij postridie Kalendis Octobris.

Salus ei nomine meo dicta.

μαργύνιος πρὸς ἐμὸν.

Accipit meas literas Seruius.

Binias mihi scribit, alteras Græcas.

Docti uiri Cretæ inf.

Margunius, Venetijs uenturus Meletius protosyn-gelus. ἰπαρχεῖα, Scholæ in Cretæ.

Bene ualeas. Datum Patavij postridie Kalendis Octobris.

CIS MDLXXXIII.

ANNOTATIO.

Daniel Furlanius) Huius nihil ad nos allatum est: præterquam commentarij in libros Aristotel. de partibus animalium primus. Huic præposita est doctum Emmanuëli Margunij Epigramma, cuius initium:

ἢ πάρ' ὅσ' ἀγλαΐῃσι κεκαδ' μένη ὀλβία ἐλλάς;
 ἐξ ἧς, πᾶντοδ' ἀπ' ἧς βλάσσει γέν' ὅσ' σωφίης;
 ἢ πέρ' ἀπειρεσίῃσι ἀειθαλέθης ἀρεταῖσι;
 μόνος ἄωρ' τροφίμοις ἤμ' ἀειδ' ὀμένη;
 Φεῦ ἔστω μηχανίῃσι χρόνου φθογεροῖο γ' ἀλγῶσα,
 πᾶντα τάδ' ἐξ ἀπ' ἰνῆς κάλλιπ' ἀμειψαμένη.
 καὶ νῦν δὲ γαλέης ἔστω μοίρης σφόδρα δ' ἀμείψασα,
 βαρβαρικῆς μεθέπει ὄργι ἀιδ' ἰοσύνης.

Græciæ sub
Turcis mi-
seranda bar-
baries.

Græci Sici-
lienses &
Calabren-
ses.

Calendis Ianuar. 1548. literas accepi: ad me humanissimè scriptas à nobili & egregio iuvene Christophoro Schallenbergero, ex arce Biberstemo: quibus significat; per Siciliam passim, insulam Melitam, & Calabrians (quibus in locis ipse fuit) plurimòs habitare Græcos: ac præcipuam partem cuium Messanensium (ubi & insignis medicus, Græcè & Latine doctissimus; Antonius Ferracutus, habitet) Græcis constare. Habere templa pulcherrima, antiqui operis, tam ruri, quàm in ciuitatibus, per totam Siciliam: In Calabria, siue magna Græciâ, prope Hydruntem habitantes populos, Salentinos nomine, esse Græcos: Religione, uesitu, moribus, lingua: quòd is tractus olim ad Constantinop. Imperatores pertinuerit: nec omnes è Normannis expelli potuisse. Itaq; nunc habere plurima oppida & castella Calliopölini ibi ad mare: natura & manu munitissimam mercaturæ deditam.

F I N I S.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

B A S I L E A E,
Ex officina Leonhardi Oſtenij,
Anno à Chrifto nato
M. D. LXXVIIII.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΡΑΪΩΑΝΝΙΔΗΣ

AD TVRCO-
 GRAECIAM
 MARTINI CRVSI,
 aliquot Epistolarum
 Græcarum Ap-
 pendix.

Cum eiusdem Annotationibus.

AA

CLARISSIMO VIRO, D. IOACHIMO

CAMERARIO IOACHIMI F. NORIBERGAE MEDI-
co, Martinus Crusius S. D.

Proximo mense Nouembri, clarissime vir, ad me inter alia scripsisti: amicitiam, quam intercesisse mihi cum patre tuo charissimo P. M. scias: à te quoq; *ως ἡ μόνον ἢ πατρικῆς ἰσίας, ἀλλὰ καὶ φιλίας*, herede, erga me omnibus officijs factam tectam conseruatum iri. Amborū certè animum ego talem video. Quàm enim ille *λείμνη* & bene erga me *ἀνάξιον* (vt & totum Vvirtebergicū Ducatum) affectus fuerit: id, ne longius abeā, vel ex hoc illius ad me 13. Octobr. 1569. Epistolæ loco intelligitur. Illustrissimorum vestrorum Principum, inquit, ex hac vita migratio, omnibus bonis magnum attulit dolorē: & mihi in primis, qui in ditioni illorū subiecta Academia, aliquot annis honesta cōditiōe: vixi & operas dedi acceptas atq; gratas. Atq; mea vota, cum tuis & aliorū cōplurium coniungo: de salute & incolumitate, prosperaq; fortuna, relictī illustriss. heredis gubernationis vniuersę, inq; ea patrociniū atq; defensionis Ecclesię Christi, & huic seruentiū liberaliū studiorū. Sic ille, tunc. Tu verò, *καὶ ἐδιδόχε καλῶ πατρὸς*, nunc tuam illam *ἀντιπαύγου* erga me beneuolentiā, mox hoc proximo Decēbri declarasti. Cū enim ex magnificis & clarissimis viris, amicis meis honorandis: Paulo Melisso, comite Palatino & equite, ciue Romano: atq; collega nūc tuo humanissimo, Hieronymo Viscero Medico: me Turco Græcię meę accessiōe (qualem à te etiam præstari posse, nobilis & doctissimus inclytę Vratislavię patriciūs Iacobus Monaius me monuerat) quærere cognouisses: continuò, quāuis occupationibus distentus, ex magno chartarum numero, Græcas aliquot ad Philip. Melanchthonem Epistolas, & patris tui responsum, mihi perquam libenter misisti: sicut antea quoq; reuer. Ilfeldæ Abbas Michael Neander, amicus noster singularis, Ant. Eparchi epistolam, & Camerarij Responsum, benignè ad me curauerat. Has Epistolas omnes (plerasque antea mihi ignotas) commodam illi meo operi Appendicè fore ratus sum. Itaque, sicut antea Turcogræciam (plurimum inter alios amicos, clariss. Philosoph. Theodoro Zuingero ad Typographum inueniendum commodante) ita nunc has etiam Epistolas, Basileam clarissimo Typographo Sebastiano Henricopetro, diligentiam omnem pollicito, cū illo opere exprimendas misi. Latine quidem non conuerti, sed Annotationes tantū ad marginēs, & post Epistolas, addidi: ex quibus cuius facile sensus earum patebit. Tuæ uerò excellentiæ pro tam præclara erga me uoluntate, ipso etiam facto declarata, magnam habeo gratiam: mea inuicem in exiguis uiribus studia pollicēs *ἢ κῆρι* *ἢ ἰσῆς*, *μετὰ σβ.* Tybingæ calend. Ianuar. Anno salutis CIO IO LXXXIII. qui nobis omnibus felix ac faustus sit.

CONTENTA IN HAC APPENDICE.

1. Epistola Antonij Eparchi Corcyræi ad Philippum Melanchthonem, de pacandis in Religione dissidijs, ut Turcæ fortius obuiam eatur, 1543.
2. Responsum Ioachimi Camerarij de illa Epistola: culpam omnium malorum in Pontificios conferēs: scriptū pro Melanchthone (apud Coloniā absente, & aliās occupatissimō) ad Matthæum Irenæum Francum, 1544.
3. Dionysij Patriarchæ Constantinopolit. intercessio pro Stephano Cæsariensi Cappadoce, eleemosynā, colligenti: ad se suosq; à Turcis redimendos. 1554.
4. Epistola Iacobi Basilici Marchionis, Despotæ Sami, Bruxellis ad Phil. Melanchthonem: amica, & literas eum desiderans. 1555.
5. Epistola Iacobi Diafforui, Domini Doridis, indidem, eodem tēpore, ad eundem, amicitia illius ambiens.
6. Responsum Ioach. Camerarij pro Philippo ad utraq; præcedentem, beneuolū: & de Græciæ ruina quidē dolenda, gloria tamen immortalī, in Germaniam etiam deriuata. 1556.
7. Epistola Philippi Melanchthonis ad Patriarcham Iosaphum, de Ecclesiā Christi apud Græcos, & apud nos. 1559.

Turcogræciæ Librum VIII. 543

I. ANTONII EPARCHI EPISTOLA AD
Philippum Melancthonem.

ΦΙΛΙΠΠΩ ΤΩ ΜΕΛΑΓΧΘΟΝΙ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ὁ ἑπάρχου, εὐπράττειν.

Τὸ σεμνόν σου τῶν τρόπων, καὶ τὴν λοιπὴν ἰσπείκειαν οἶδα, ὡς καὶ πολλῶν ἀκρίβειας, μελάγχθου αἰδέσιμος, ἔγνωμι ἐπὶ δὲ καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τὸ φιλέσφορον ἠθὸς σου, καὶ τὴν περὶ σοῦ λόγος δεινότητι, ἐντυχῶν τοῖς λογιστάτοις ὑπομνήμασί σου. ἔπιθόμιλω δὲ αὐθις καὶ τὸ ἀξίωμα, ὃ φέρεις ὡς πᾶσι τοῖς ἐν τέλει χριστιανοῖς. Ἰπὶ τέτοις καὶ λέω κέκτησθαι παύρησιαν πρὸς ἔλβετους τε καὶ γερμανούς, καὶ ἅπασιν ἡγεμονίοις φεράγους, πρὸς ὅλιγους ἑμαυτοῦ. Ταῦτα μέγιστα ὄντα σοι, εἴτε ὡς θεοῦ, εἴτε ὡς τῆς φύσεως, εἴτε ὡς τῆς φιλοπονίας, διεργασίμαται, ὅκαλυπτικὰ γίνονται σημεῖα, τὰ μέγα πιδύαδα κατὰ τὸ εὐ ἐν τῷ βίῳ. Ὅθεν πολλοὶ αἰσῶντες ἑμαυτὸν σκεψάμενοι τὴν διμοιρίαν ταύτην τῶν πρὸς ὄντων σοι πλεονεκτημάτων, ἐν μέρει δὲ καὶ ἅπασιν παρόντας καὶ ἄλλοις λογισάμενοι, ὡρμηθῆναι, καὶ μήπω πρὸς τὸν ἡγεμονίαν ἀποτιτοχῆκαίμεν ἀλλήλοις, ἢ ἄλλως συνελήλυθαι, ἐν τῷ παρόντι γε ἴσθις εἶλαί σοι. ἅμα μὲν φιλίας ἀρραβῶνα καταβαλλόμενοι πρὸς σέ, ἅμα δὲ καὶ συμβαλεῦται τὰ δὲ κεντα πρὸς τὸν παρόντα φόρου ἐνθυμώμενοι. ὁρῶν γὰρ τὴν διδαιμονίαν τῆς ἐν χριστῷ πολιτείας καμνωσῶν ἢ δὲ τὰ λείδια, καὶ τὸν ὑπερψυχῆς ἀγωνισμοῦ ἀγῶνα, μηδὲν ἀδελφῶν τῶν διωκῶντων ἢ ἰσπείκειν πρὸς αὐτοῦ, ἢ ὅπως αἰσθάνομενον τὸ κακὸν, ἀχρηστω καὶ πεισθηθῆς γίνομαι: κινδυνώω καὶ ταύτης τῆς κοινῆς ἀπάντων πολιτείας ἀποσπῆθῆναι, ὡς περὶ δὲ καὶ τῆς ἰδίας. ἀσφαζόμενοι γὰρ τὴν ἐλθεῖσαν, καὶ τὸ τῆς δαλείας ἐπίσταται ἀλλοτρίως ἀποφύγων, ἐπὶ ἀλλοτρίως ἀπὸ κινδύνου ἀσφαζόμενοι. Ὅθεν ἔδ' ἐξ ἀπὸ τῆς μοι γίνονται θεάσασθαι τὸ παρῶν ἑδ' ἀφ' ἑδ' ἀκρυπῆ, ἐλάσθαι τὴν ποτὴ κλεινὴν ζυγὸν δαλείας ἀκλεῶς ὑποφύρουσαν. συμφέρομαι δ' ὅπως δὲ καὶ τοῖς παρῶσι, ἀρκέμενοι τῆ κοινῇ ταύτῃ τῶν χριστιανῶν διδαιμονία, ἢ ἀρχὴν ἡγήσασθαι καὶ πῆγλιν τὴν ἀοιδίμου ἐλθεῖσαν. τὸ δὲ καὶ ταύτης ἐρηθῆναι κινδυνώω χριστιανούς, δεινὸν πάντως, καὶ ἔτι ἄρα, ἔτι γῆς ἀπὸ μόνου φαίνονται. ἀλλ' οἱ μὲν ἔφρασι ταῦτα γινώσκοντες ποτὲ ἐγὼ δ' ἔβλεπον μόνον ὑποφύρου τῆς ἰσπείκειας ποιέμενοι καὶ σέ ποτε πρὸς ἀκαλέσομαι μάρτυρα, ἀλλ' μὴ πρὸς τὸ βέλτιον μετὰ ἡμῶν τὰ χριστιανῶν. Τί γὰρ αἰδέσιμος φίλιππε, σολιμανῆς ὁ πᾶσης ἀρετῆς ἐχθρὸς, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν πρᾶγματεύεται; ἔδ' ἐν ἄλλο πάντως, ἢ τὸν τῆ ψυχοφάντου νόμου κυρίου αἰὰ πᾶσαν κατὰ τῆσαι τὴν οἰκονομίαν, μήποτε χερματῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἔχει; μήποτε πρὸς ὄλιγους ἡμῶν, καὶ χερματῶν γὰρ καὶ πρὸς ἄλλους, ὡς αἰς ἄλλοις, ἔχει μήποτε πᾶσι καὶ χέρους ἰσπείκειας, καὶ μὴ ὡς ὡς πᾶσι πλείονα μόνον ἔχει. Τί δ' ἔστι, ὃ βέλτιον; ἀσεβείας, πῆγλιν χάριτας, καὶ θεῶν, ὡς ὅτι οἶδ' εἰς ἄλλοις; λογίζεσαι; ὡς περὶ ἑτέρου ἡρακλῆς, ἐξέλασαι τὸ κόσμον τὴν κακίαν ὑποφύρου, καὶ κατὰ τῆσαι τὴν ἀρετῆν, μακαρίους τε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀπάντων ἀποφύρου; τί τοῦτο λέγει; πᾶσι τῆς διεργασίας. οἶόμενοι μηδὲν ἀδελφῶν ἀδαιμόνως οἶον τε βίον, ἀλλ' μὴ κατὰ τὴν μαωμῆθ πολιτείαν βίον, βέλτερον τὸν νόμον αὐτῶν, ἀρχοντα πάντων ἀποφύρου. τῆτ' ἔσ' ἐκείνῳ φίλιππε, τῆτ' ἔστι τὸ ἀσφαζόμενον αὐτῶν. καὶ δαίμονι πῆγλιν, τὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τῆσαι ὑποφύρου οἱ ζυμβαίη γενεῶν, τῆτ' ἔστι μόνον μὴ τύχοι, ἢ παύσεται ἀδελφῶν πολλοῦ ἡμῶν, ἔσ' ἀδελφῶν τῆσαι, καὶ δὲ ἀδελφῶν μακρὰ πῆγλη. οἱ δὲ τὰ χριστιανῶν διοικῶντες, τῆν ἔχοντες πρὸς θεῶν, ἢ τὴ πρὸς ἐπανόρθωσιν κατὰ τῆσαι τῶν βίου; ἐν πᾶσι τῶν σισύροισι ἐγχεκορδυλημένοι καὶ ῥέγοντες, φησὶν ὁ κωμικός, ἔδ' ὄναρ λογίζονται τῶν σφίσι πρὸς ἡκόντων. ἔτι γὰρ τῶν παρόντων ἰσπείκειν, ἔτι τὰ μέλλοντα πρὸς ὄλιγους πῆγλη: ἀλλ' ἐργον καὶ φησὶν ἐργαζόμενοι, μάτῳ αἰετρίβουσι τὸν χρόνον. καὶ δὲ πᾶσι ἐνθυμηθῶσι τί τῶν δεινῶν ποιεῖν; αὐθις ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀναβαλλόμενοι, ἀτῆσι πᾶσι, κατὰ τὸν ἀσχετοῦ ἡσίοδου. ἢ γὰρ τῶν κατὰ τῆσαι ὑπερβάντες, ἔδ' ἐν συμπεραίνουσι, ἢ δὲ ἀμῶν πρὸς ἀλλήλους, ἔπ' εἰκεν πᾶσι ἀσχετοῦ γίνονται. διὸ συμβαίνει τὸν τύραννον; ἐν μόνον ἀνεπιλήπτως ἀρχὴν φαίνονται, ἀλλὰ καὶ πᾶσι ἐπαινετῶς. ἡμᾶς δὲ ἀτῆ μελήτῶς, καὶ εἰ μὴ πρὸς ὄλιγους εἰπῶμι, πᾶσι ψυχρῶς. ὅθεν δὲ καὶ μὲν ἡμέτεροι, σαλῶ πολλῶν καὶ κλύδωνι κατὰ ἐκάστω κατὰ κρημ

Magnus vir
es Philip-
pe.

Ideo scribo
ad te.

Dolea affi-
sissimo
Reipub. Na-
tu.

Me & Græ-
cia patria,
& Christia-
na tranquil-
litate, spoliari.

Solimanes
suum Mahometem pro
pagare conatur ubique

Christianorum principum socordia.

Hinc nos diminui-
mur, Turca crescit.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008